

۲۰۱۹/۰۲/۰۲

عارف عباسی

باز هم حماسه صلح!

همکار گران قدر و مبارز متبارز فرهنگی و حامی حقوق مدنی زنان، محترمه میرمن ملالی موسی نظام! از لطف، محبت و شفقت و مهربانی خواهرانه شما جهان سپاس. کمال مسرت دارم که نوشته من مورد توجه و تائید شما قرار گرفت و ملاحظات معقول و واقع بینانه شما بحث را بیشتر توضیح و تکمیل نمود. مذاکرات قطر خاطرات بس ناگوار «توافقتنامه اپریل سال ۱۹۸۸ جینوا» را بیادم آورد که چگونه قربانی دو میلیون افغان ویرانی سرتاسری وطن شان و آوارگی هفت ملیون باشنده اش دست خوش یک بازی خائنه و پلید امریکا و شوروی (زمان) و عامل بهره برداری فریب کار شیطان صفتی چون پاکستان گردید. توافقنامه که به نام استقرار اوضاع نام گذاری شد بین نماینده حکومت جلاذ، خون خوار و برده علنی (حزب دموکراتیک! خلق) و پاکستان به حیث وکیل بتوکیل ملت افغانستان در حالی که دو رقیب بزرگ یکی فاتح و دیگری مغلوب به حیث ضامن حاضر بودند امضاء و هیچ یک از سران خود فروخته تنظیمی سنی و شیعه به این جلسه و توافقنامه اعتراض نکرده و آن را خلاف منافع ملی افغانستان نه خواندند، یعنی حزب چاکر شوروی را به رسمیت شناختند و پاکستان را وکیل خود قبول کردند.

ما مردم به خاطر یک لایسنس پلیت طبیعی آقای خلیل زاد، بی ادبی معاف، با نهایت ساده لوحی، به خاطری که در افغانستان تولد شده از ایشان توقعات بی جا و غیر معقول داریم و راستی چه مردم خوش باور و زود فراموش استیم. این همه بدبختی، سیاه روزی، اسارت مردم افغانستان توسط جانیان، خون خواران و ناقضین علنی حقوق بشر، هرزگان و اوباشان مستبد مردم آزار چپاول گر بر مبنای سیاست امریکا توسط همین خلیل زاد با هویت افغانی اش بر این وطن تحمیل گردید و هر بی سواد و هیچ مدانی سیاست مدار شد و ملیون ها ثروت اندوخت و این ملت را گروگان گرفت. این گماشتگان امریکا توسط خلیل زاد با همدستی یک دست نشانده دیگر به نام حامد کرزی چنان این وطن را به بدبختی و راه گمی سوق داد که حالا هر قدری که دست و پا می زند از این مرداب کثافات فساد پیشگی، قاچاق بری، تفرقه های گوناگون رهایی نیافته و حال رو به بدترین بوده و درب های بیرون رفت به رویش بسته است.

حالا هم همان امریکا است و قدرت سیاسی اش. بیچاره خلیل زاد کدام ابتکار عمل نداشته و صلاحیت اتخاذ هیچ گونه تصمیم را ندارد آن چه دستورش می دهند همان کند، صرف یک پادو و میانه رو است.

بلی بسیار مسخره نیست که تعهد طالبان مبنی بر اجازه ندادن به گروه های تروریستی بین المللی (القاعده و داعش) که از خاک افغانستان علیه امریکا و دیگر کشور ها استفاده نکنند به حیث یک موفقیت تلقی شده و بالمقابل امریکا عساکر خود را از افغانستان خارج نماید. آیا ملت افغانستان منتظر چنین وعده سپاری طالبان بودند؟ طالبان تا حال با مردم افغانستان در ستیز اند و اولین تعهد به حیث شرط خروج عساکر امریکا باید این می بود که طالبان آتش بس بدون قید و شرط را اعلان و متعاقباً امریکا به بیرون ساختن عساکر خود با اطمینان از استقرار آرامش اقدام می ورزید.

شرکت نماینده پاکستان در میز مذاکره و غیبت نماینده افغانستان هراس آن می آفریند که باز همه امور به مطابق خواست پاکستان بینجامد و ملت افغانستان گوسفند قربانی این جشن موفقیت شود.

آقای خلیل زاد گفت این تفاهات استخوان بندی است نه نهایی ولی مار گزیده از ریسمان دراز می ترسد و سالی که نکوست از بهارش پیداست.

ما را اراده تخریب مأموریت جناب خلیل نیست. خدا بخواهد که میانجی صلحی باشد که این وطن بعد از چهل سال خون ریزی، جنگ و نا امنی نفس راحت کشیده به رفاه و آسایش زیست کند و سبب کفاره گناهان سابقه خلیل زاد صاحب گردد، و از خود خاطره نیکی برای هموطنان خود به جا گذارد و آمرین هم از ایشان راضی باشند.

